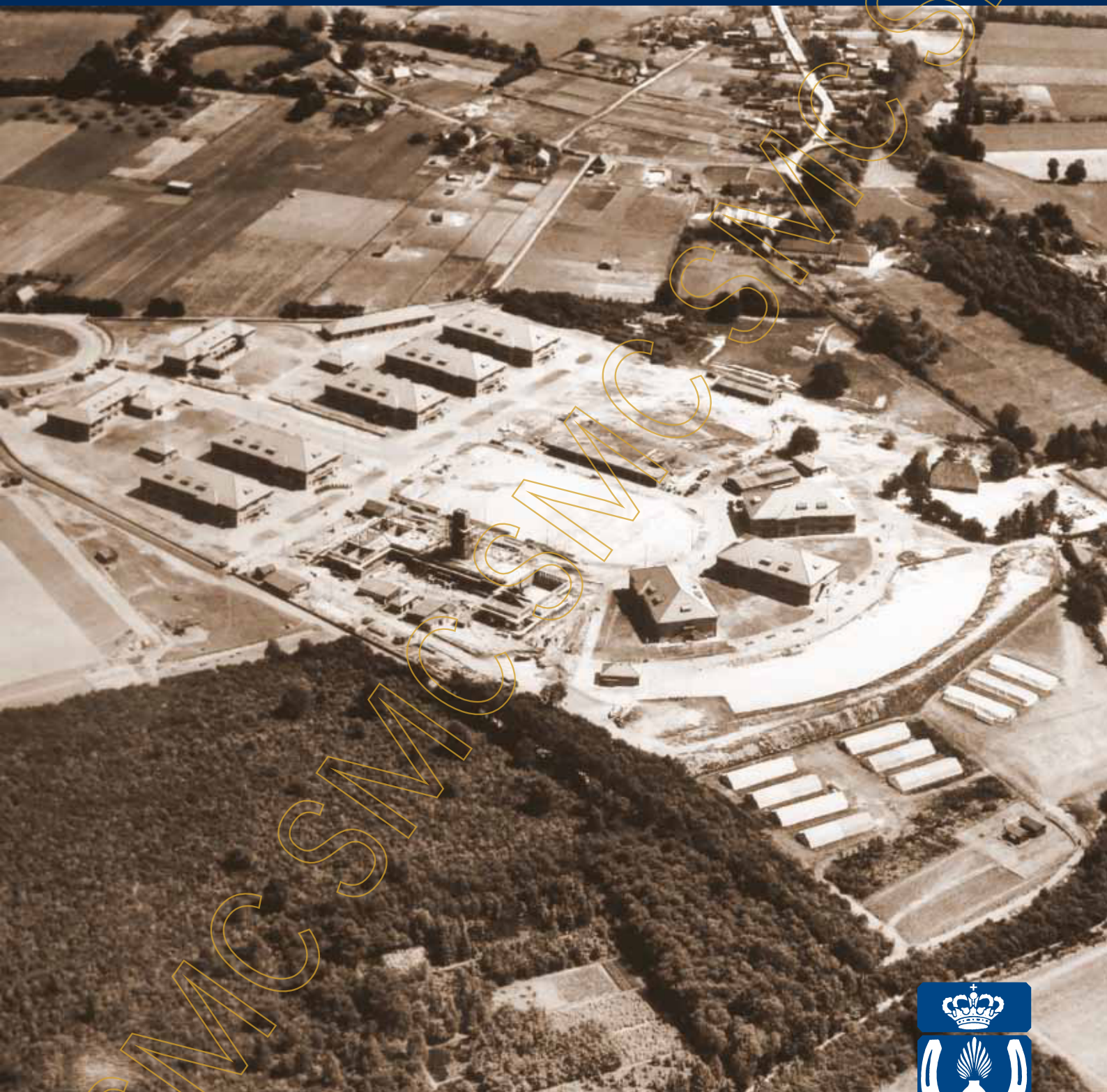

nummer 3 | 15e jaargang | juni 2014

Marechaussee Contact

Stichting Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Vormgeving en druk

Ten Brink, Meppel

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend nummer

Voor informatie over het aanleveren van kopij graag contact opnemen met de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij voor de volgende uitgave van Marechaussee Contact is 18 juli 2014

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
7	Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen, Deel XXVIII
8	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
12	Voor(burg) en Achter(hoek)
14	Indië - Als 'stoter' (militair van het Regiment Stoottroepen) naar de MP
16	Deel XVII van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
18	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse
20	SMC-Allerlei
26	Personalia
27	SMC-Informatie

Foto omslag:

1939, luchtfoto van de Koning Willem III kazerne in aanbouw.
2014: De kazerne bestaat 75 jaar, vanaf 1946 werden er duizenden marechaussees, beroeps en dienstplichtig, opgeleid.

Observaties voorzitter

De periode van herdenkingen ligt weer achter ons. Op onze website hebben we uitvoerig stilgestaan bij de herdenking van het England-spiel in Den Haag en de Nationale Herdenking in Amsterdam. Bij het zien van de rabbijn in ons uniform moest ik meteen denken aan het bezoek dat de toenmalige Commandant Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal mr. Dick van Putten, op 28 april 2010 aan Westerbork heeft gebracht en aan de reactie van de Joodse gemeenschap op dit bezoek. Wellicht was het een aantal jaren geleden niet denkbaar geweest dat een rabbijn ooit ons uniform zou aantrekken! Het feit dat luitenant-kolonel b.d. Frans Meijer als vertegenwoordiger van SMC samen met een collega van een andere, tot het Veteranen Platform behorende vereniging/stichting, een krans mocht leggen, wekte bij mij de indruk dat de personen die roepen dat de Marechaussee in de Tweede Wereldoorlog fout is geweest, tot de minderheid gaan behoren. De tijd zal leren of ik in deze nu niet te optimistisch ben! Ik was en ben nog steeds diep onder de indruk van de door Jan Terlouw op 4 mei in de Nieuwe Kerk gehouden voordracht. Deze toespraak verdient het om nog eens in alle rust te beluisteren!

Het Veteranenloket is op woensdag 11 juni door minister Jeanine Hennis-Plasschaert van Defensie officieel geopend. Het loket kent één telefoonnummer en is 24 uur en zeven dagen in de week bereikbaar. Via dit telefoonnummer kan acute hulp worden geboden aan veteranen met uitzendinggerelateerde klachten. Onze stichting fungeert in de praktijk al jaren als zo'n 'loket'. In voorkomend geval zorgen wij er voor dat collega's die met problemen bij ons aankloppen, worden doorverwezen naar de geëigende instanties. Wij beperken ons daarbij niet tot veteranen. Veel post-actieven hebben de roerige jaren zestig, zeventig en tachtig van de vorige eeuw meegemaakt. Bijvoorbeeld bij ontruiming van kraakpanden ging het er toen vaak ruig aan toe. De kapingen en de ontruiming van de woonruimten hebben diepe indrukken achtergelaten. Soms leidt dat na vele jaren tot psychische problemen. Wij juichen dit Veteranenloket zeker toe, maar stellen daarbij meteen dat dit voor ons Wapen en onze SMC-achterban niet alles dekt. Samen met de Staf van het Wapen en de andere verenigingen en stichtingen binnen ons Wapen bezien wij dan ook hoe deze zorg breed gecoördineerd aangeboden kan worden. Tegelijkertijd zijn we doende om ons ook te verbinden aan de zogenaamde 'nulde-lijnszorg'. We sluiten daarover binnenkort een convenant met het Veteranen Instituut.

Op 19 juni mochten we voor onze jaarlijkse reünie 'Boerma/Plaizier - MP III' weer te gast zijn op Bronbeek. De groep was weer kleiner dan vorig jaar. Als bestuur hebben we besloten om, ongeacht het aantal deelnemers, deze SMC-reünie te blijven organiseren. Met een kranslegging bij het KNIL-monument werd het officiële deel van deze dag afgesloten, daarna hebben allen genoten van de maaltijd en nog heel gezellig bijgepraat.

Omstreeks het bij u op de deurmat vallen van dit nummer van ons blad, zal de landelijke Veteranendag te Den Haag plaatsvinden. Als Stichting zijn we daar natuurlijk ook weer aanwezig en nemen we

deel aan het defilé. De Koninklijke Marechaussee viert dit jaar het 200-jarig bestaan. Ik ben benieuwd hoe dat tijdens het defilé tot uiting zal komen.

In juli zal het Marechausseemuseum naar verwachting net als het Marinemuseum, het Mariniersmuseum en het nieuwe Nationaal Militair Museum onderdeel worden van de Stichting Defensie Musea (SDM). Voor de bezoeker verandert er niets. Achter de schermen natuurlijk wel. Voor u als trouwe achterban is relevant dat onze collectie eigendom blijft van de Stichting Museum KMar (SMK), de collectie wordt echter wel in bruikleen gegeven aan het ministerie van defensie. Het ministerie geeft de museumcollectie vervolgens in beheer bij de SDM. Deze exercitie is nodig om de subsidie goed te kunnen verantwoorden. De subsidie ging tot voor kort rechtstreeks naar de SMK, vanaf juli ontvangt de SDM de subsidie voor alle vier defensiemusea. In het volgend nummer kan ik u hier wellicht meer over mededelen.

In 2012 is met een, tussen de Commandant van het Wapen en de voorzitter van de SMK, afgesloten convenant het museum formeel aangewezen als Marechaussee Meeting Point. Daarmee is officieel bevestigd dat het museum de thuisbasis is van de vele aan het Wapen verbonden verenigingen en stichtingen en dat het museum de KMar-organisatie faciliteert als ontmoetings- en vergadercentrum. Ook in de nieuwe situatie blijft het museum die status houden. De band tussen heden en verleden wordt daarmee bestendigd! Voor het, ook in de toekomst, in stand houden van ons erfgoed is dat van wezenlijk belang. Wat nu bijvoorbeeld behoort tot de standaarduitrusting is over enige tijd 'geschiedenis' en hoort dan een plaats te krijgen of vermeld te worden in ons museum. Hetzelfde geldt voor gebeurtenissen. Dat besef is gelukkig ruim aanwezig, het museum-team wordt meerdere keren per week verrast met voorwerpen of geschriften die de moeite van het bewaren meer dan waard zijn. Gooi bij twijfel overigens niets weg, laat het team in Buren bepalen of iets wel of niet aan de collectie moet worden toegevoegd!

De zomerperiode breekt weer aan. Vanaf deze plaats wens ik u allen een heel goede vakantie toe.

Ik wens u weer veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Dronken Wit-Rus uit vliegtuig gehaald

Wegens het veroorzaken van overlast aan boord van een inkomend vliegtuig werd op Schiphol een 37-jarige Wit-Rus aangehouden.

De man had zich zodanig misdragen dat de Marechaussee naar de gate geroepen was door de captain van het vliegtuig,

dat afkomstig was uit Israël. De man, die kennelijk onder invloed van alcohol was, had onder meer gerookt aan boord, schreeuwde constant en viel andere passagiers lastig. De Marechaussee heeft hem bij aankomst op Schiphol aangehouden.

De 'MAC-bus' van de Koninklijke Marechaussee

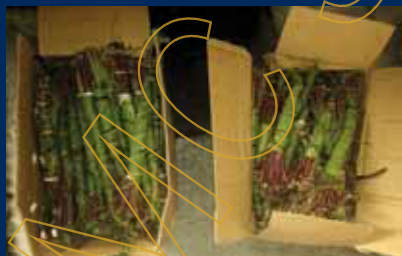
Het Mobiel Administratiecentrum, op de werkvloer beter bekend als de MAC-bus, is een mobiel kantoor van de KMar. Met een voertuig is het administratiecentrum, gebouwd op een oplegger van maar liefst twaalf meter lang, overal in het land in te zetten.

De tien MAC-bussen, die de KMar heeft, zijn als commandopost in te zetten bij grote evenementen, zoals de Vierdaagse van Nijmegen of de Open Dagen van Defensie. Daarnaast is het MAC een vertrouwde verschijning op controlestroken en parkeerplaatsen in de buurt van de grens met Duitsland en België. Met de mobiele werkplek kunnen bepaalde zaken, tijdens bijvoorbeeld een Mobiel Toezicht Veiligheid-controle, ter plaatse worden uitgezocht. En dat scheelt veel reizen en telefoneren.

Aanhouding wegens invoer 1294 kilo qat

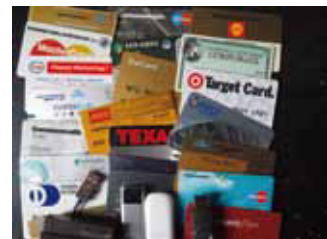
Onlangs werd in Hoek van Holland een 59-jarige Hongaarse man aangehouden op verdenking van het invoeren van qat.

Op basis van informatie hebben marechaussees op de doorlaatpost Hoek van Holland, de bestuurder van een vrachtwagen die zojuist was aangekomen met de ferry uit Engeland, aan een paspoortcontrole onderworpen. Bij controle van de laadruimte van de vrachtwagen werden een aantal dozen gevonden met qat. Hierop hebben marechaussees de verdachte aangehouden op verdenking van drugsmokkel. Het totale gewicht van de in beslaggenomen qat was 1294 kilo. Rechercheurs van de Marechaussee doen verder onderzoek in de zaak, onder leiding van het Openbaar Ministerie Arrondissementsparket Rotterdam.

Aanhoudingen in onderzoek creditcardfraude

In opdracht van het Openbaar Ministerie zijn vijf verdachten uit Amsterdam, Diemen en Hoofddorp door de KMar aangehouden op verdenking van creditcardfraude.

Twee reizigers hadden aangifte gedaan nadat ze achter de paspoortcontrole van de luchthaven Schiphol met hun creditcard iets in een winkel hadden gekocht. Op een later moment werden in winkels in Amsterdam voor duizenden euro's aankopen gedaan. De creditcards bleken geskimd. De gedupeerden konden aantonen niet in Amsterdam te zijn geweest.

Het Team Vervolg Onderzoeken van de Marechaussee kreeg vijf verdachten, tussen de 21 en 31 jaar, in beeld. Onder hen was een 24-jarige vrouw uit Hoofddorp, een ex-werkneemster van een winkel. Zij werkte destijds in de betreffende winkel op de luchthaven en wordt verdacht van het skimmen van de creditcards. De overige verdachten, drie mannen en een vrouw uit Amsterdam, zouden in Amsterdam de vervalste creditcards hebben gebruikt om aankopen te doen. Zij worden verdacht van het gebruikmaken van een valse pas en heling c.q. witwassen. Tijdens het doorzoeken van de woningen van de verdachten is een grote hoeveelheid dure kleding, een ponsapparaat, skimmingapparatuur, valse identiteitsbewijzen, een groot aantal blanco creditcards en een vuurwapen aangetroffen, hetgeen allemaal in beslag genomen is.

Aluminiumdieven aangehouden

Drie verdachten van aluminiumdiefstal werden onlangs aangehouden. De mannen reden in twee voertuigen op de afslag Venlo West van de A-73 toen zij door medewerkers van de Koninklijke Marechaussee werden gecontroleerd.

Reden voor de controle was dat op een van de voertuigen een zogenaamd Duits vijf dagen kenteken was aangebracht. De voorste bestelbus werd bestuurd door een 46-jarige man uit Hagen (BRD) en in deze bestelbus zat ook een passagier, een 45-jarige man uit Schalksmühle (BRD). Achter deze bestelbus reed een bestelbus met Roemeense kenteken. Gezien de rijstijl van beiden bestuurders was duidelijk dat beide voertuigen bij elkaar hoorden. Bij controle werd in de laadruimte van de achterste bestelbus een grote hoeveelheid aluminium gevonden. De bestuurder bleek een 57-jarige man uit Hagen (BRD). Alledrie de verdachten hadden de Roemeense nationaliteit.

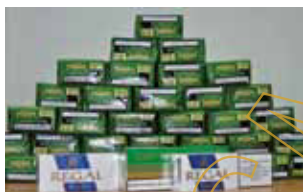
De drie mannen zijn aangehouden op verdenking van heling c.q. diefstal van het aluminium. Zij werden overgebracht naar de brigade van de Marechaussee in Venlo en in verzekering

gesteld. Uit onderzoek van de Marechaussee is gebleken dat het gaat om ongeveer 2500 kilogram aluminium, dat eerder in Duitsland gestolen was. De afhandeling zal worden gedaan door de Duitse Politie en de verdachten worden in Duitsland strafrechtelijk vervolgd voor het plegen c.q. medeplegen van diefstal.

Britten aangehouden voor diefstal van tabak

De brigade Politie en Beveiliging van de KMar heeft op Schiphol een 49- en een 56-jarige Brit aangehouden op verdenking van diefstal.

De Marechaussee kreeg een melding dat er vermoedelijk een diefstal gaande zou zijn bij één van de winkels op de D-pier van de luchthaven. De Camera Toezicht Ruimte (CTR) van de Marechaussee heeft

hierop beide verdachten kunnen traceren, waarna marechaussees hen op heterdaad konden aanhouden. Eén van de verdachten droeg een geprepareerde jas met daarin drie sloffen sigaretten. In tassen, die beide mannen bij zich droegen, werden nog eens acht sloffen shag gevonden.

Van beide mannen, die de dag daarvoor waren aangekomen en wilden uitreizen naar Groot-Brittannië, werd de ruimbagage van de vlucht gehaald. Marechaussees vonden in de ruimbagage nog 24 sloffen shag. Vermoedelijk zijn alle in beslaggenomen sloffen afkomstig van diefstal.

BSB zorgt voor spektakel op de Waal

De Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB) van de KMar hield onlangs een grootschalige oefening rondom Nijmegen en op de rivier de Waal.

Centraal stond de persoonsbeveiliging van een buitenlandse VIP. In totaal namen 35 BSB'ers deel aan de oefening. Deze oefening stond in het teken van geïntegreerd optreden en samenwerken en dat niet alleen tussen de verschillende BSB-afdelingen, maar ook met partners, zoals Rijkswaterstaat en Koninklijke Luchtmacht.

Onderzoek naar reiziger met kinderporno

Onlangs werd op Schiphol een 59-jarige man uit België door de KMar aangehouden. De man werd er van verdacht in het bezit te zijn van kinderporno.

De verdachte is bij aankomst vanuit Thailand gecontroleerd door de Douane. Tijdens deze controle rees bij de Douane het vermoeden dat er op zijn laptop kinderporno zou staan. De Douane heeft de man vervolgens overgedragen aan de Marechaussee. In verband met het onderzoek is de verdachte in verzekering gesteld. De verdachte heeft bekend dat hij het kinderpornomateriaal heeft gedownload. Het onderzoek wordt voortgezet door rechercheurs van de afdeling Jeugd en Zeden van Koninklijke Marechaussee.

Russen en Armeen aangehouden wegens gevaarlijk rijgedrag

Vanwege gevaarlijk rijgedrag heeft een KMar-patrouille bij Veenendaal op de A30 twee Russen en een Armeen aangehouden.

Marechaussees van brigade Utrecht werden door een auto met Russisch kenteken met hoge snelheid ingehaald. Iets verderop, vlakbij de afslag Veenendaal op de A30 zagen marechaussees dat de auto op de vluchtstrook achteruit reed, mogelijk omdat de bestuurder een eerdere afslag gemist had. Toen de marechaussees de drie inzittenden controleerden roken de opsporingsambtenaren een penetrante wietgeur in de auto. Na onderzoek bleek dat de twee Russen en de Armeen onder invloed van softdrugs waren en dat er nog meer softdrugs in de auto lagen.

Het drietal werd aangehouden en ingesloten op een politiebureau in Ede. Een dag later zijn ze weer in vrijheid gesteld na het betalen van een boete voor het gevaarlijk rijgedrag.

Verdachte van cocaïnesmokkel opgepakt

De recherche van de KMar heeft in een onderzoek naar drugssmokkel een 34-jarige Amsterdammer aangehouden. De man wordt verdacht van het organiseren van drugstransporten tussen Zuid-Amerika en Nederland.

De verdachte kwam in beeld tijdens een onderzoek van het rechercheteam drugsbestrijding van de Marechaussee, nadat eind vorig jaar een man werd aangehouden op Schiphol die in zijn bagage parfumblesjes met vloeibare cocaïne vervoerde. In het onderzoek dat volgde werd de 34-jarige Amsterdam-

mer onlangs in zijn woning aangehouden. De Marechaussee vermoedt dat de verdachte betrokken is bij meerdere andere incidenten, waarbij cocaïne door koeriers het land in moest worden gebracht. De raadkamer van de rechtbank besliste dat de verdachte tenminste negentig dagen langer vast mag worden gehouden voor verder onderzoek. De Marechaussee verricht het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie Noord-Holland.

Opleiden, leren en oefenen door de jaren heen

Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen
Deel XXVIII

Door redactie MC

In 1814 wist de Maréchaussée een ding zeker, zoals de Fransen het voor deze tijd deden met hun Gendarmerie zo wilden zij het niet. 'We werven marechaussees op onze manier'. Dat dit naar onze huidige maatstaven niet zo'n best principe was, bleek wel toen er mannen werden aangenomen die niet konden lezen en schrijven en dat er niet structureel werd opgeleid. In dit 28e, met een vervolg in het 29e deel, van onze geschiedenisreeks kijken we – in vogelvlucht – hoe het met het opleiden gegaan is vanaf 1815.

1815-1913

Marechaussees leerden hun vak in de praktijk, de lokale brigadecommandant en oudere collega's hielpen hen daarbij. Tenminste als er tijd voor was... In 1830 werd een klein aantal van hen centraal onderwezen, dit met aandacht voor het overdragen van kennis op de brigades. Ook in dat jaar werd in Dordrecht een Depot-Compagnie opgezet voor het opleiden van nieuw personeel. Al tien jaar later bleek dat er geen tijd was om nieuwelingen in Dordrecht op te leiden, brigades wilden snel nieuwe marechaussees in kunnen zetten. 'Dordrecht' werd opgeheven. Vanaf 1840 werd het personeel zomers één maal per week bijgeschoold. En in 1860 gingen burgeronderwijzers, in arrondissementsteden, les geven in taal, rekenen en schrijven. Je moest toch zelf een rapport of proces-verbaal kunnen maken! In de volgende jaren zijn verbeteringen doorgevoerd, zoals omstreeks 1870 een

examen voor onderofficieren. Toch werd gaandeweg de roep om een centrale opleiding luider, dit resulteerde uiteindelijk in 1908 in het initiatief om een Depot te beginnen in Apeldoorn. Op 1 juni van 1913 werd dit geformaliseerd met de oprichting van het Depot Koninklijke Marechaussee. Initiatiefnemer was Kolonel G.A. van Haeften.

Vanaf 1841 was de Inspecteur der Cavalerie belast met het toezicht op de Marechaussee. In 1909 verandert dit, luitenant-kolonel G.A. van Haeften is dan de eerste inspecteur der Koninklijke Marechaussee. Hij neemt het initiatief tot oprichting van een algemeen opleidingsdepot. De keuze valt niet geheel toevallig op Apeldoorn, koningin Wilhelmina wil daar haar paleis laten bewaken door marechaussees.

1913-1939

Aan de Zwolscheweg te Apeldoorn stond sinds 1814 een kazerne, het was daar waar het Depot onderdak kreeg. Vanaf 1913 werden er

marechaussees die geschikt waren om onderofficier te worden, opgeleid. Onderbroken door de mobilisatie van 1914, het Depot werd naar Scheveningen verhuisd, werd deze opleiding in 1917 weer opgepakt. In 1922 aangevuld met een centrale opleiding voor onderofficieren. Langzamerhand kreeg het Depot een centralere plaats in het Wapen, wel werd het te klein en in 1920 kreeg de leiding toestemming om uit te breiden. Zoals eerder in 1840 constateerde men in 1921 dat 'Velen in het geheel niet vertrouwd waren met de eenvoudigste vormen der werkwoorden' en kennis van de vaderlandse geschiedenis was beneden peil, menigeen kende bijvoorbeeld de stamboom van de Oranjes nog niet eens.' Hoe kun je dan je koningin dienen?'. Ook nu werd, naast het vakonderwijs, taal- en geschiedenislessen gegeven door burgeronderwijzers.

Officieren zijn er niet opgeleid, zij werden gerekruteerd uit het leger en moesten zich in de praktijk en door zelfstudie voorbereiden voor hun taak bij de Marechaussee. Vanaf 1933 moesten zij ook een rechtskundige cursus volgen aan de universiteit van Amsterdam.

Tijdens de opleidingen nam het trainen van paarden een belangrijke plaats in, de marechaussees trainden, tegelijk met hun eigen opleiding, ook jonge paarden. Dit ging er af en toe ruw aan toe, het leken soms wel scènes uit een Wildwestfilm.

1939-1946

Evenals tijdens de mobilisatie van 1914 werd in die van 1939 het Depot verplaatst naar Scheveningen. Om in februari 1940 al weer terug te keren naar Apeldoorn. Het Depot had in de jaren daarvoor, behalve de rol van opleidingsinstituut, een steeds belangrijkere centrale plaats in de organisatie ingenomen. Op 8 mei 1940 verhuisde men opnieuw naar Scheveningen om na de capitulatie weer terug te keren naar Apeldoorn. De Koninklijke Marechaussee verloor in 1940 al snel zijn militaire status, het bijvoeglijk naamwoord Koninklijke verdween. De organisatie en opleiding veranderde al in 1941 in een op Duitse leest geschoeide. Zeer veel Duitsgezinde Nederlanders (NSB'ers) namen dienst. Het Wapen was het Wapen niet meer.

Alleen in Engeland werden nog authentieke Marechaussee-opleidingen verzorgd. Naar dat land uitgeweken marechaussees volgden op Wrottersley Park bij Wolverhampton politiecursussen. Op 22 mei 1941 waren marechaussees het eerste contingent dat, na een moeizame tocht door België en hier ergens foto 3 met onderschrift Frankrijk, zich op het landgoed vestigden. Later werd hier de Prinses Irene Brigade opgericht.

Zich voorbereidend op een terugkeer naar 'ooit Bevrijd Nederland' deden in oktober 1943 29 marechaussees examen voor

onderofficier bij de Koninklijke Marechaussee.

Na de oorlog werd het opleiden hervat in Apeldoorn en wel grotendeels op de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn.

Marechaussees bij Bretonse haven, op weg naar Engeland – mei 1940

In deel 29 het vervolg.

4 augustus 2014

Reünie beroepslichting 1964-4 te Apeldoorn

Op maandag 4 augustus 2014 komt de beroepslichting 1964-4 voor een reünie bij elkaar

Locatie: Koning Willem III Kazerne, Apeldoorn

Tijden: 10.30 uur tot circa 18.30

Programma onder meer: ontvangst, bijpraten, diapresentatie, lunch, rondleiding en diner

Informatie: c.goedegebuure@casema.nl en d.vanriel@online.nl

10 september 2014

Museumbezoek te Best

Het is september 1944 als voor Nederland de belangrijke operatie van de Tweede Wereldoorlog plaatsvindt, 'Operatie Market Garden', die tot de bevrijding leidde. In het museum 'Bevrijdende Vleugels' worden de bezetting, de onderdrukking en de uiteindelijke bevrijding uitvoerig belicht. Ga terug in de tijd met authentiek militair materiaal en prachtige diorama's. Bekijk ook voertuigen, displays, een 3D-film en foto's. Kijk eens door de ogen van een piloot en maak een simulatievlucht in een echte Dakota-cockpit.

De Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC) is er in geslaagd om, op woensdag 10 september 2014, een arrangement voor een bezoek aan dit museum in Best, nabij Eindhoven, te organiseren.

Programma

- 10.00 uur – 11.00 uur: ontvangst en welkom met koffie/thee en gebak in:
Brasserie 't Boshuys, Sonseweg 39, 5681 BH Best afbeelding
- 11.00 uur – 13.00 uur: rondleiding met gids door het museum
- 13.00 uur – 14.00 uur: lunch in Brasserie 't Boshuys
- 14.00 uur – 16.00 uur: sociaal/gezellig samenzijn
- 16.00 uur: einde

Aanmelden

De kosten voor dit arrangement bedragen:

- voor SMC-begunstigers met partner € 15,00 per persoon;
- voor niet SMC-begunstigers met partner € 25,00 per persoon.

Aanmelding geschiedt door overmaking van het verschuldigde bedrag op ING-bankrekening NL22 INGB 0007 5300 25, t.n.v. Reünievereniging Marechaussee Contact, Walstro 33, 1273 BH Huizen, o.v.v. 'Museum Best'.

De bedragen dienen uiterlijk 26 augustus 2014 te zijn bijgeschreven.

Deelnemers krijgen na aanmelding een programma met routebeschrijving toegezonden.

2 oktober 2014

Reünie dienstplichtige lichte 1955-4 te Zwolle

Op 2 oktober houdt deze dienstplichtige lichte een reünie

Locatie: KMar-brigade Zwolle

Informatie: C.H.de Steur, 070 3271138 of ceesentinydesteur@ziggo.nl

3 oktober 2014

KMar-Veteranendag en jubileumreünie te Apeldoorn

In het kader van 200 jaar Koninklijke Marechaussee

Informatie:

Zie in deze juni-uitgave van Marechaussee Contact pagina 20.

Locatie:

Koning Willem III-kazerne, Apeldoorn

30 oktober 2014

Jaarlijkse Algemene SMC-Reünie te Harskamp

Locatie

De jaarlijkse Algemene Reünie van de Stichting Marechaussee Contact zal ook dit jaar weer plaatsvinden in Party-centrum 'De Molen' aan de Molenweg 12, Harskamp.

Datum

30 oktober 2014

Deze reünie is primair bedoeld voor begunstigers(sters) van de Stichting Marechaussee Contact, zoals: leden en oud-leden van het Wapen der Koninklijke Marechaussee (oud-beroeps, ex-dienstplichtigen en burgerpersoneel), oud-leden van het Korps Politietroepen, oud-leden van het voormalig Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee in Nederlands-Indië, als ook voor de echtgenotes/partners van de hiervoor aangegeven personen.

Kosten

De bijdrage aan deze reünie is voor SMC-begunstigers evenals voor hun partners, vastgesteld op € 15,00 per persoon.

Ook niet-begunstigers van SMC worden in de gelegenheid gesteld deze reünie te bezoeken; zij kunnen deelnemen voor € 25,00 per persoon.

Aanmelding

De bedragen dienen uiterlijk op 13 oktober 2014 te zijn bijgeschreven op ING-bankrekening nummer NL22 INGB 0007 5300 25, t.n.v. Reünievereniging Marechaussee Contact, Walstro 33, 1273 BH Huizen, onder vermelding van 'Reünie Harskamp'.

De overschrijving geldt als aanmelding en wordt verwerkt in volgorde van binnenkomst. Bij internetbankieren graag ook uw huisadres vermelden. Wanneer u zich aan een dieet dient te houden, dit ook graag even vermelden bij de aanmelding.

Gezien de betalingscondities geldt dat betalingen niet kunnen worden gerestitueerd bij afzegging van deelname na 13 oktober 2014.

Weduwen

Weduwen kunnen deze reünie op kosten van de Stichting Marechaussee Contact bijwonen. Zij dienen zich uiterlijk 13 oktober 2014 te hebben aangemeld bij de voorzitter van de reünievereniging Roel Gras (zie informatiepagina 27).

Na de lunch zal een lezing/presentatie worden verzorgd over de nieuwe organisatie en structuur van de Koninklijke Marechaussee.

Getracht zal worden om ook dit jaar weer militair vervoer in te zetten vanaf NS station Ede-Wageningen naar 'De Molen' v.v.

Het programma met routebeschrijving wordt de deelnemers ongeveer twee weken voor de reünie toegezonden.

22 november 2014

KMar MFO-reünie te Apeldoorn

Voor aankondiging: In navolging van de geslaagde reünie in 2012, zal dit jaar voor de tweede keer een reünie worden gehouden van KMar-personeel dat dienst heeft gedaan bij de Multinational Force and Observers (MFO) in de Sinaï-woestijn in Egypte op de grens met Israël.

Datum is gepland op: zaterdag 22 november 2014, noteer datum alvast in uw agenda!

Locatie: OTCKMar, Koning Willem III kazerne, Apeldoorn

Informatie: In een latere editie van Marechaussee Contact en t.z.t. in de wekelijkse SMC-nieuwsbrief en op www.marechausseecontact.nl uitvoerige gegevens m.b.t. programma, tijdstip, aanmeldwijze, kosten e.d.

Twee minuten stilte op de Dam; in het midden naar het Paleis de erecouloir

Actieve en post-actieve veteranen samen op de Dam

De Dodenherdenking op de Dam in Amsterdam, zondag 4 mei 2014, kreeg een extra nassaublauw tintje. De Stichting Marechaussee Contact (SMC) was samen met de Vereniging (Oud-) Pontonniers en -Torpedisten (VOPET) uitgenodigd om de krans te leggen voor omgekomen militairen en koopvaardijpersoneel.

Kranslegging

Elk jaar kiest het nationaal Comité 4 en 5 mei twee van de 46 veteranenverbanden voor deze eervolle taak. Het is het derde kransmoment na de twee minuten stilte. Bij SMC viel de eer te beurt aan Frans Meijer, voorzitter van de SMC-commissie

reservisten en veteranen en lid van het bestuur van het Veteranen Platform. Bij de herdenkingsdienst in de Nieuwe Kerk daaraan voorafgaande, waren ook aanwezig Commandant Koninklijke Marechaussee (CKMar) - de luitenant-generaal (Igen) dr. Hans Leijtens - en de KMar-veteraan Cees Kortlever die in Korea had gediend (1953). Rabbijn Menachem Sebbag, gekleed in de uniform van de KMar, sprak er het gebed uit. Hiermee werd feitelijk nog eens bevestigd dat de Joodse gemeenschap het, door de toenmalige CKMar, Igen mr. Dick van Putten, op 28 april 2010 aan Westerbork gebrachte bezoek en de toespraak die hij daar hield, zeer heeft gewaardeerd. Later legde de huidige CKMar met zijn collega-

Actieve en postactieve KMar-veteranen van de erecouloir op de verzamelplaats

Frans Meijer legt de krans samen met oud-genieuduiker Piet ten Haafden

commandanten samen met Chef Defensiestaf eveneens een krans.

Erecouloir

Vanaf het Paleis tot aan het Nationaal Monument stond een erecouloir van krijgsmachtdelen en veteranenorganisaties opgesteld. Eerste luitenant Marcel dos Santos stond met kader en leerlingen van de Koning Willem III kazerne links en rechts van de ingang, aan de paleiszijde. De leerlingen zijn in Apeldoorn in opleiding tot algemeen opsporingsambtenaar, velen van hen zijn actieve veteraan en zijn horizontaal uit andere defensieonderdelen bij de KMar ingestroomd. Tot aan het monument in beide rijen ook een achttal postactieve KMar-veteranen onder aansturing van SMC-coördinator Fred Driessen. Een enkeling van hen was er voor de eerste keer en is aangezocht door het Veteraneninstituut. De anderen waren vertrouwde gezichten uit de jaren daarvoor. Op het verzamelpunt gingen allen gezamenlijk en vol trots op de kiek, verzorgd door Cees van Ingen.

Foto's bij dit artikel: Mediacentrum Defensie.

Markt voor stadhuis Apeldoorn schitterde weer

Vrijdagmorgen 23 mei 2014 was het onge-
woon druk op de Markt
in Apeldoorn. Binnen de
afzetting was de kleur
nassaublouw. Eenhe-
den van de Koninklijke
Marechaussee (KMar)
stonden er opgesteld.
De standaardwacht en
het trompetterkorps

kwamen in actie. Enkele voertuigen en een pants-
erwagen stonden in
het zicht. Ook waren er
ter plaatse twee ruiters van de bereden brigade.

Onder de luifel hadden genodigden en relaties van zestig leerlingen uit diverse opleidingsgroepen die hun diploma mochten ontvangen, plaatsgenomen. Hun opleiding zat er op. Onder hen ook nog 49 jonge mannen en vrouwen die beëdigd werden op de standaard. De andere elf hadden dit al op een ander tijdstip ondergaan. Deze openbare manifestatie trok enig bekijks van het Apeldoornse publiek. Twee keer per jaar vindt deze happening voor het stadhuis plaats, uit respect naar de Apeldoornse bevolking toe. Voor de commandant van het Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum KMar - kolonel Egon Hoppe - was het zijn laatste act vanwege zijn overplaatsing binnenkort naar Den Haag. Burgemeester John Berends reikte de diploma's uit en had voor iedere geslaagde een kort woord, terzijde gestaan voor de sectorcommandant opleidingen, de majoor Patrick Taribuka. Onder meer KMar-veteraan Jan van den Berg hielp daarbij en droeg de diploma's aan vanuit een verzamelopstelling. In zijn woorden loofde kolonel Egon Hoppe nog eens het belang van de aanwezigheid van de twee veteranen. Zij symboliseren de rode draad en de verbondenheid tussen het verleden, het heden en de toekomst bij de KMar. Één van de geslaagde marechaussees: 'Ik vind het zeer fijn dat u als veteraan gekomen bent. Uw aanwezigheid maakt het geheel zoveel mooier en waardevoller. Ik dank u daar oprecht voor.' Als blijk van waardering viel de KMar-veteranen aan het slot, bij het verlaten van de Markt, een luid applaus ten deel. Dank is ook verschuldigd aan stafadjutant Henry Hendriks. Na de plechtigheid waren er in de stadhuisshal broodjes en drankjes, en konden de sociale banden steviger worden aangehaald. De geslaagden kunnen nu met een gerust hart afreizen naar hun eerste werkbrigade in het land: 'Veel succes toegewenst in hun loopbaan.'

In het spoor van Bernhard

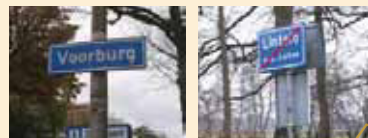
Onze spraakmakende oud-SMC-er Pieter Wondergem overleed vorig jaar op 25 mei op de respectabele leeftijd van 89 jaar. Over hem had de redactie daarvoor in dit blad enkele passages uit zijn leven rond prins Bernhard en Wageningen geschreven. Dit had plaats rond het eind van de Tweede Wereldoorlog in 1945. Over Pieter is nu een boek verschenen van Herman Spinhof en Pieter's kleinzoon Marco van Doeland. Dit verhaal over Prins Bernhard's chauffeur en lijfwacht van korte duur, geeft nieuwe feiten over de bezettingsperiode 1940-1945 en daarna over Nederlands-Indië. Het lezenswaardig en gebonden boekwerk 'In het spoor van Bernhard' (ISBN 9789087991900) is bij elke erkende boekhandel verkrijgbaar voor € 19,95. Een aanrader.

Veteranentenuue

Het was even aan de aandacht van de redactie ontsnapt, maar men kan al enige tijd digitaal (delen van) het veteranentenuue aanschaffen. SMC spreekt in dit verband van een stichtings- of verenigingstenuue. Voor een blauwe blazer, grijze pantalon/rok, overhemd, sokken en schoenen gaat u naar de website www.veteranentenuue.nl. Voor een oude KMar-baret en SMC-stropdas verwijzen wij onze veteranen naar onze eigen website www.marechausseecontact.nl onder het kopje 'Bestuur'.

Voor(burg) en Achter(hoek)

Voor deze rubriek 'Oud-dienstplichtigen' is de redactie voortdurend op zoek naar oud-dienstplichtige marechaussees die een verhaal te vertellen hebben. Op die manier kijken we dan terug op de dienstplicht bij het Wapen. Enkele maanden geleden reageerde Leo Bolt op deze zoektocht en omdat we hem nog kenden van het verhaal over zijn diensttijd, als hoofdstuk van een familieboek, leek het ons een goed idee hem eens op te zoeken. Dus togen we naar het landelijke Lintelo in de Achterhoek.

Leo Bolt

In de Achterhoek verwacht je Achterhoekers tegen te komen, Leo Bolt echter bleek een Voorburger te zijn die zich al 27 jaar prima thuis voelt in dat mooie stuk Nederland. Geboren in 1944 groeide hij op in een gezin met vijf broers, twee van hen moesten in militaire dienst, Leo was er één van. Na de Lagere School ging hij drie jaar naar de HBS en koos toen voor een opleiding aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag, waar hij grafische vormgeving studeerde.

Tijdens zijn studietijd kreeg hij een oproep voor militaire dienst en op advies van Dominee Langeveld, bestuurslid van de Stichting tot Steun van de Protestantse Geestelijke Verzorging bij de Krijgsmacht, 'in de volksmond' beter bekend als 'Beukbergen', vroeg hij de Koninklijke Marechaussee aan. Leo: 'Dominee Langeveld was een vriend van de familie, hij werkte op Beukbergen, waar we als kinderen vaak heerlijk konden spelen op dagen dat het gebouw 'leeg' stond'.

1966-4

Leo mocht zijn studie eerst afmaken en meldde zich, iets ouder dan de gemiddelde rekrut, in augustus 1966 op de Koning Willem III. Tijdens de standaardopleiding kreeg hij, nota bene tijdens een veldoefening, de mededeling dat het kader hem voor de kaderopleiding wilde selecteren. Hij werd ingedeeld in een kadergroep die aanvankelijk uit tien man bestond, welke uiteindelijk door zes nieuwe wachtmeesters werd afgerond. Tijdens de kaderopleiding werd aandacht besteed aan leiding geven, rechts- en wetskennis, er werd veel gesport en in de regio Eerbeek/Loenen werden veldoefeningen gehouden. De opleiding werd afgerond met een schriftelijk examen, slaagde je daarvoor dan werd je wacht-

Kaderklas 1966-4 op de Koning Willem III

meester. Het kader hield de leerlingen vooral in de gaten op de aspecten karakter, inzet en teamgeest. Leo Bolt weet nog dat hij al die tijd de indruk had dat het kader hem enigszins met argusogen bekeek, zijn niet zo doorsnee achtergrond op de kunstacademie maakte hem in hun ogen kennelijk een anders dan andere marechaussee.

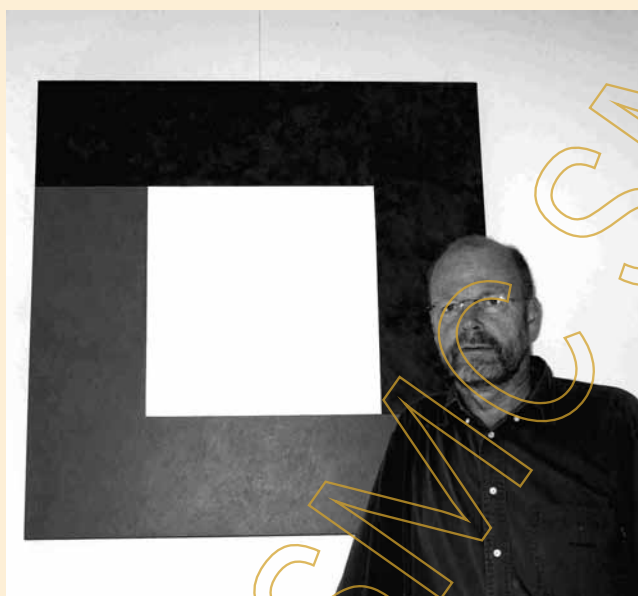
Na Apeldoorn kwam hij in Nunspeet bij 101 Marbat terecht waar hij een groep politiedienst-marechaussees ging aansturen. Het werk bestond voornamelijk uit het escorteren van colonnes en zware Mighty Antars. Wat hem daarvan het meest is bijgebleven, is de gevaarlijke kant van dat werk. Een verkeerd beoordeelde aanwijzing resulteerde bijna in een ernstig ongeval en het zogenaamde 'kikvorsen' – verkeerre-gelen, colonne snel inhalen en op het volgend kruispunt weer aan de slag - was ook niet van gevaar ontbloot. Het leverde hem zelfs een bekeuring op toen een Rijkspolitiewagen in het nauw kwam en dat niet pikte van 'die verdraaide Marechaussee'. Het koste zijn chauffeur honderd gulden boete, die ze samen deelden, en een toespraakje van Kolonel Amelink, de

Mighty Antar

Leo Bolt rust tijdens escorte van een herhalingsseenheid van de KMar

Leo Bolt, anno 2014 bij een van zijn kunstwerken

divisiecommandant. Leo denkt nog wel eens terug aan dit soort ervaringen en vraagt zich nog steeds af waarom er zo weinig opvang was voor de jonge mannen die dit meemaakten. Vooral omdat het beroepskader op de kazerne wel meteen reageerde als er een knoop los zat of je Nekaf niet schoon genoeg was, daar was wel aandacht voor.

Afgezwaaid

Na zijn dienstdtijd ging Leo Bolt werken bij een Haags reclamebureau als grafisch ontwerper en begon al gauw een

eigen PR-bureau in het centrum van Voorburg. Daar werkte hij voor klanten als PTT, Holec en de Gemeente Voorburg. 27 jaar geleden nam hij een drastisch besluit, hij sloot zijn bureau en verhuisde naar de Achterhoek. Door zijn, al in die regio wonende, schoonzus had hij kennis gemaakt met de stilte en andere levensstijl in de Achterhoek en die van de Achterhoekers deze stonden hem wel aan, de Randstad was toch wel hectischer. Hij begon daar weer van scratch af aan een PR-bureau en werkte bijvoorbeeld voor uitgevers, couranten en dergelijke.

Creatief, francofiel en sociaal

In 2003, net geen zestig jaar oud, stopte hij met zijn bureau en ging zich toeleggen op hobby's die wel in het verlengde van zijn werkzaam leven lagen. Creatief als hij is, schildert, schrijft en fotografeert hij sinds dat jaar. Regelmatig exposeert hij in de regio en zoals hij zelf zegt: 'Ik ben een tevreden mens!'.

Leo Bolt noemt zich daarnaast een Francofiel gaat al een kleine veertig jaar naar Frankrijk op vakantie. Ook is hij een ochtend in de week als vrijwilliger werkzaam voor de kringlooporganisatie Dorcas. Dorcas besteedt de opbrengst van de kringloopverkoop aan buitenlandse projecten, bijvoorbeeld in Roemenië en Polen.

De redactie maakte kennis met een enthousiaste oud-wachtmeester die nog steeds een goed gevoel heeft over zijn tijd bij het Wapen en sinds een aantal jaren begunstiger van de Stichting Marechaussee Contact. Vooral de zelfstandigheid, geleerd als marechaussee-politiediensten, heeft hem een paar keer in zijn leven geholpen om voor een zelfstandig bestaan te kiezen, eerst in de Randstad en later in het mooie Lintelo.

Als 'stoter' (militair van h naar de MP (Militaire Poli

Na de opleiding bij het Regiment Stoottroepen (RS), werd 4-5 RS, in november 1947, met het troepenschip 'Volendam' verscheept naar Nederlands-Indië. Tijdens deze reis werd bekend gemaakt, dat daarvan zo'n 125 man werden overgeplaatst naar de MP op Celebes. Degenen die daar belangstelling voor hadden, konden zich vrijwillig aanmelden. Er werd ook medegedeeld, dat zij bestemd waren om het KNIL-personeel af te lossen, dat dan met recuperatieverlof zou kunnen vertrekken. Bij de vrijwilligers bevonden zich onder andere Ben van de Oetelaar, Gerrit Hoekema en Gerard Reinking. Alle vrijwilligers, zo'n 125 man, werden overgebracht naar Makassar en daar gelegerd in een tentenkamp met lekkende tenten en een modderpoel als ondergrond. Degenen die door de leiding van de MP geschikt werden geacht om bij de MP te worden ingedeeld, werden geplaatst op het detachement Makassar. In totaal gingen er zo'n honderd man over naar de MP; de overige werden weer ingedeeld bij 4-5 RS op Java."

Opleiding

De opleiding voor de MP-dienst in al zijn facetten vond plaats door het aanwezige kader. Een verzoek om de opleiding te laten verzorgen door de School-Compagnie in Tjimahi was afgewezen. 'Stoter' Hans Jansen die een motorrijbewijs had, werd belast met de motoropleiding. Willem van Dijken die over een politionele achtergrond bleek te beschikken, werd belast met het typen van de opgemaakte processen-verbaal en rapporten. Hij werd politieschrijver.

Resultaat

Alle inspanningen hadden tot resultaat, dat na ongeveer drie maanden de eerste KNIL-collega's met (recuperatie-)verlof konden vertrekken.

Indeling/legering

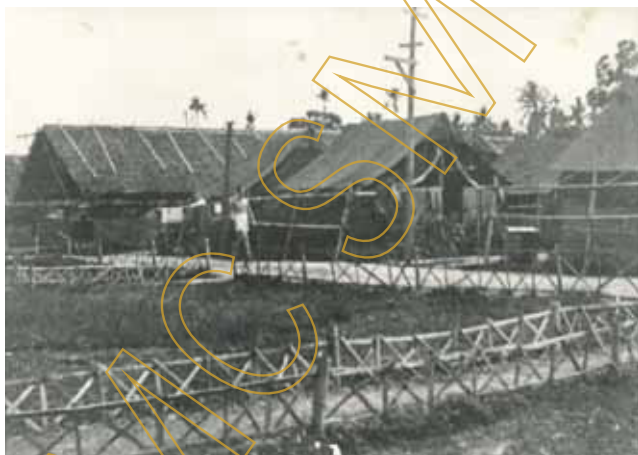
De opgerichte afdelingen justitie, verkeer en algemene politiedienst waren noodgedwongen gelegerd op meerdere locaties.

Aanvullende informatie

Voor uitgebreide informatie wordt verwezen naar het boek 'Militaire Politie in Nederlands-Indië 1945/1951', onder andere op de bladzijden 148 t/m 152.

Foto's werden beschikbaar gesteld door Ben van de Oetelaar, Gerrit Hoekema en Gerard Reinking. Eveneens verstrekten zij de bijbehorende informatie.

Telefoon Ben van de Oetelaar 0475-321062; Gerrit Hoekema 020-6448458 en Gerard Reinking 020-3310903.

Makassar 1948.

Het Lajangkamp waarin het personeel van 4-5 RS werd gelegerd.

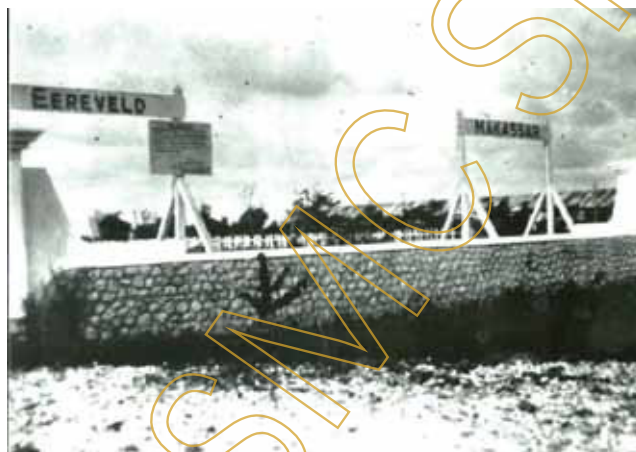
Makassar, 1948.

Het personeel van het detachement Makassar, aangetreden voor appel en inspectie.

et Regiment Stoottroepen) tie)

Makassar, 1948.
Jan van Reeuwijk en Gerard Reinking gereed voor patrouille.

Het Ereveld in Makassar, 1948.
In 1968 werd dit Ereveld opgeheven en in overleg met de Indonesische regering, de stoffelijke resten herbegraven op de Erevelden Ancol, Menteng Pulo, Pandu, Candi, Kalibanteng en Kembang Kuning op Java.

Makassar, 1948.
President Soekawati bracht in 1948, vergezeld van meerdere hoogwaardigheidsbekleders, een officieel bezoek aan het Ereveld aan de Marosweg. Door het personeel van het detachement werden meerdere ereposten geleverd. Ben van de Oetelaar – op post bij de hoofdingang – brengt de eregroet aan president Soekawati.

Makassar, 1948.
In dezelfde straat als waar het detachement was gevestigd, had de president van de deelstaat Oost-Indonesië (Negara Indonesia Timur), de heer Soekawati met zijn parlement, een riant onderkomen.

Reacties op/ of bijdragen aan deze rubriek, kunnen rechtstreeks worden ingediend bij Arie van Veen, Wingerdweg 69 hs, 1032 AA Amsterdam, telefoon 020/6328959. Mail ajvanveen1403@hetnet.nl

Ondergedoken...

Deel XVII uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Een goedwillende politiemann in bezettingstijd verkeert in een moeilijke positie en zal in onwelgevallige situaties moeten kiezen tussen plicht en geweten. Blijven of je baan opgeven en onderduiken? Neem je het risico dat familieleden door de bezetter kunnen worden gegijzeld? De wachtmeesters Edskes van de post Hattemerbroek en Van Dijke van de post Moordrecht hebben een keuze gemaakt. Twee politiemannen in verschillende situaties en met hun eigen afwegingen, hebben echter gemeen dat het noodlot uit onverwachte hoek zal toeslaan.

Kor Edskes verbindt zich begin februari 1941 als marechaussee te voet bij het Depot Marechaussee in Apeldoorn. Na zijn opleiding van drie maanden wordt hij geplaatst in Arnhem en daarna in mei 1942 bij de brigade Ermelo. Bij de politiereorganisatie van maart 1943 wordt Edskes aangesteld als wachtmeester der Staatspolitie en ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' bij de groep Wezep, post Hattemerbroek. Het personeel van deze post doet naast de reguliere politiedienst vaak dienst bij de bewaking van de nabij gelegen IJsselbruggen.

De 'gewestelijk politiecommandeur te Arnhem' verstuurt op 10 mei 1944 een telexbericht gericht aan alle posten. Hierin verzoekt de groepscommandant der Marechaussee te Wezep, onderluitenant Koetsier, de opsporing, aanhouding en voorgeleiding van de wachtmeesters Edskes en Witteveen met de volgende reden: '[...] beiden hadden opdracht zich in den voormiddag van den 10 den mei 1944 te 10.45 uur te melden aan het groepsbureau der Mar. te Hattem, ten einde vandaar een transport z.g. onderduikers te begeleiden naar Amersfoort. Zij zijn niet te Hattem aangekomen. Beiden zijn in uniform gekleed vanaf het kazernegebouw te Wezep vertrokken, doch hebben zich in het kosthuis in burger gekleed en zijn daarna met achterlating van uniform en vuurwapenen vertrokken. Vermoed wordt, dat zij zijn "ondergedoken" [...]'. Edskes en Witteveen worden per datum van hun verdwijning disciplinair ontslagen en in de *fahndungsnachweis* van de *Sicherheitspolizei/Sicherheitsdienst* opgenomen.

Kor en zijn collega Bert Witteveen zijn inderdaad ondergedoken. Waar Witteveen naar toe is gegaan is niet bekend, maar Kor gaat terug naar Groningen. Hij verblijft daar bij familieleden op steeds wisselende adressen, want er wordt actief naar

Kornelius Edskes (geb. 24 juni 1919 te Blijham in Groningen) groeit op in een gereformeerd gezin met zeven kinderen waarvan twee kinderen al op jonge leeftijd overlijden. Kor is tien jaar oud wanneer het gezin verhuist van Blijham naar het vlakbij gelegen Mussel. Vader Edskes is bakker, maar gaat in Mussel als landarbeider werken. Kor volgt na zijn lagere school nog drie klassen mulo en vindt werk als kantoorbediende.

Voor zijn dienstplicht wordt hij in april 1939 ingelijfd bij het 1e Regiment Infanterie in de Johan Willem Friso kazerne te Assen en wordt daar in opleiding genomen voor onderofficier. Tijdens zijn opleiding kondigt de Nederlandse regering op 28 augustus de algemene mobilisatie af en vertrekt het regiment naar zijn oorlogskwartieren in de Vesting Holland, regio Sassenheim-Lisse. Edskes' opleiding wordt voortgezet en op 11 april 1940 krijgt hij zijn sergeantsstrepen. Bij de Duitse inval in ons land heeft het 1e bataljon van dit regiment zwaar gevochten bij de verdediging van vliegveld Valkenburg, waarbij veertig man zijn gesneuveld. Het is niet duidelijk bij welk bataljon sergeant Edskes ingedeeld is geweest en over zijn persoonlijke ervaringen is niets bekend. Na de capitulatie gaat hij per 15 juli met groot verlof.

hem gezocht. Bij een razzia in de winterperiode kan hij op tijd zijn onderduikadres in Mussel ontvluchten, maar moet zich in een sloot verbergen. Kort daarop wordt Kor ziek: hij blijkt tuberculose te hebben opgelopen aan zijn onvrijwillig verblijf in het slootwater. Als onderduiker heeft hij zelfs nog enige tijd in een ziekenhuis gelegen, maar in 1944/1945 bestaan er nog geen medicijnen voor de bestrijding van tuberculose. Behandeling bestaat meestal uit veel levertraan en verpleging in de buitenlucht, ook bij koud en slecht weer. Bij zijn ouders thuis in Mussel wordt hij dan verder verpleegd en verblijft hij in een tent achter het huis. Kort na de bevrijding overlijdt hij op 2 juli 1945 en wordt vier dagen later op de Algemene Begraafplaats van Mussel begraven.

Op Schouwen-Duiveland wordt **Johannes van Dijke** geboren (Oosterland, 22 februari 1918), waar hij opgroeit in een Nederlands-hervormd gezin van acht kinderen. Jo's vader is landarbeider en ook Jo gaat na zijn lagere schooljaren op het land werken. Zijn dienstplicht van elf maanden vervult hij bij het Regiment Wielrijders (RW) in de Isabellakazerne te 's-Hertogenbosch.

Nederland mobiliseert en Van Dijke is ingedeeld bij het IIe bataljon 2e Regiment Wielrijders (deel van de Lichte Divisie), eerst in Apeldoorn en vanaf november 1939 in Oost-Brabant. Op 6 april 1940 wordt hij tot dienstplichtig korporaal bevorderd. Op de dag van de Duitse inval krijgt de Lichte Divisie opdracht naar de Vesting Holland te vertrekken, maar door Duitse luchtlandingen bij Moerdijk en Rotterdam moet nu eerst het Eiland van Dordrecht worden gezuiverd. Inmiddels zijn de Moerdijkbruggen al verloren en rukt de vijand op. Na vergeefse gevechten trekken op 13 mei de resterende Nederlandse troepen waaronder 2RW zich terug achter de Merwede. Over de persoonlijke inzet van korporaal Van Dijke is niets bekend; na de capitulatie mag hij als landarbeider al op 28 mei met groot verlof.

Jo van Dijke verbindt zich op 10 juni 1940 als marechaussee te voet bij het Depot Marechaussee te Apeldoorn, dat dan is gevestigd in de Koninklijke Stallen van het paleis 't Loo. Na een spoedopleiding van een maand volgen plaatsingen bij de brigade Willemstad en in april 1941 bij de brigade IJzendijke in Zeeuws-Vlaanderen. Vanaf maart 1943 is hij aangesteld als wachtmeester der Staatspolitie, ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' bij de groep en post IJzendijke. In het voorjaar 1944 wordt hij gedetacheerd bij de groep Nieuwerkerk (aan de IJssel), post Moordrecht. Deze detachering zal wel niet alleen in het belang van de dienst zijn geweest, want op 3 mei trouwt hij hier met zijn Tonie, afkomstig en wonend in Moordrecht. Maar de opgedragen diensten stuiten hem steeds meer tegen de borst en Jo duikt onder.

Het dorp Moordrecht ligt dicht bij een knooppunt van spoorwegen, vanuit Gouda richtingen Rotterdam en Den Haag. Dit knooppunt is vanaf 1944 regelmatig het doel van geallieerde luchtaanvallen op treinen, bruggen en spooremplacementen. In dit gebied liggen ook enkele boerderijen, waaronder de boerderij 'Nooitgedagt' van Jasper van den Bas

aan de Ringdijk. Op zijn boerderij zijn Duitse soldaten in een schuur ingekwartierd en van een andere boerderij is bekend dat er munitie ligt opgeslagen. Halverwege de middag van 29 november 1944 beginnen geallieerde vliegtuigen een aanval op de spoorlijnen in de polder bij de Groene Brug en mogelijk ook gericht op de boerderijen. Op dat moment is Jo aanwezig op de boerderij 'Nooitgedagt' - het boerenwerk is hem immers niet vreemd - en is hij samen met de zoon van de boer, de negentienjarige Pieter tarwe aan het verwerken. Bij het horen van de vliegtuigen rent Jo weg om ergens dekking te zoeken en Pieter vliegt naar de stal om de koeien naar buiten te jagen. Een explosie vlak bij de boerderij laat deuren, ruiten en dakpannen rondvliegen, de achtergevel stort in en het hooi en de tarwe staan in brand. Jo is zoek en pas 's avonds worden zijn resten achter de boerderij bij de hooiberg gevonden. Kennelijk probeerde hij bij de hooiberg bescherming te zoeken, maar heeft de explosie hem niettemin zwaar gewond of gedood en is zijn lichaam daarna door de brand verkoold. Enkele familieleden - inmiddels geëvacueerd van Schouwen-Duiveland naar de Wieringermeer - kunnen nog wel tijdig worden gewaarschuwd, maar moeten door de gevaren onderweg hun reis naar Moordrecht afbreken. Jo van Dijke is op de plaatselijke Algemene Begraafplaats begraven. Op 17 februari 1945 wordt in Moordrecht zijn dochtertje geboren dat echter drie weken later overlijdt.

Fietspatrouille, Van Dijke (links) met collega

Bert Witteveen meldt zich begin mei 1945 weer voor de dienst. De groepscommandant Wezep, onderluitenant Koetsier duikt op 21 augustus 1944 zelf onder met zijn gezin nadat hij eerst drie arrestanten heeft vrij gelaten; eind april 1945 is hij terug bij zijn groep. Het graf van Jo van Dijke te Moordrecht is inmiddels geruimd. De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee; de bronnen voor dit artikel zijn bij hem opvraagbaar. Fotoverantwoording: foto Ko Edskes ontvangen van dhr. K. Edskes, foto Jo van Dijke ontvangen van dhr. A. van den Heuvel, foto fietspatrouille ontvangen van mevr. L. Verwijs-Quist. Wilt u reageren? Uw reactie rechtstreeks aan de auteur is welkom op marechaussee4045@gmail.com

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos. Deel 8: een geestelijke die klem komt te zitten, Pieter-Jan's bruiloft, de nieuwe brigade Ossendrecht, een mishandeld kind en een poging tot omkoping.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over)grootouders. In deel 7 verhaalde hij van zijn overplaatsing naar de brigade Philippine, het overlijden van zijn moeder en over de gemeenteveldwachter die zich door verdrinking van het leven beroofde.

In deze aflevering komt een geestelijke met zijn voet klem te zitten in de spoorrails (en niemand steekt een hand uit), zijn bruiloft (waar het hele dorp de vlag voor uit steekt), zijn overplaatsing naar de nieuwe brigade Ossendrecht, een stuitend geval van kindermishandeling door de eigen moeder en een boseigenaar die denkt dat hij de nieuwe brigadecommandant kan omkopen.

Wij vervolgen zijn dagboek uit die tijd en handhaven daarbij zijn authentieke schrijfwijze met alle eigenaardigheden van dien.

Op weg naar huis dood

"Over de overweg te Bouchoute België liep de spoorweg richting Assende. Op een donkere avond kwam een geestelijke van een boerenvisite buiten de gemeente. Blijkbaar was de man beneveld, dus te veel drank gebruikt en geraakte met één van zijn schoenen tussen de spoorweg rails gekneld, zodat hij kwam te vallen en geen kans zag overeind te brengen. Een gistkoopman, verwoed liberaal, passeerde die weg, ziet de geestelijke daar liggen zonder hulp te verlenen, hoe hij ook zulks smekend verzocht. Begaf zich in de nabijheid staand café en maakte daar met veel drukte en gebaren bekend, dat zij naar buiten moesten komen moesten en gaan kijken wat daar te zien was. Hij wees vervolgens de geestelijke aan en zei: "Zie daar heb je nu den cheef (scheldnaam van hun, die tot de rechtse partijen behoren) help hem nu die dronkencheef."

Eindelijk werd hij uit zijn benarde positie verlost en onder gezang en het toevoegen van passende woorden naar de pastorie geleid".

Mijn huwelijk.

De 13 Maart 1880 was mijn huwelijk bij prachtig weer te Philippine voltrokken onder veel blijk van achting onder de burgerij. Met op een kleine uitzondering na wapperde van alle woningen en vaartuigen de Hollandse driekleur. Op 31 december 1881 werd de Brigade Philippinne opgeheven en

een nieuwe brigade te Ossendrecht gevestigd. Een in dienstjaren veel oudere Brigade Commandant te Oosterhout was voor mij Ossendrecht als standplaats aangewezen. Vooraf ging hij die standplaats eens bezoeken en de indruk was zodanig dat hij bij zijn thuiskomst zich ziek meldde en daarna ongeschikt werd verklaard en de dienst met pensioen kon verlaten.

Het verschil in woningen bij de marechaussee van omstreeks 1880 en nu (1923), is duidelijk als ik U zeg dat de woning van de brigadecommandant bestond uit een kleine woonkamer en dat de vloer gedekt was met rode plavuizen. Het daglicht kwam via een klein raampje binnen. Staande midden in de keuken, kon men zowel de zolder als de vier muren, met de hand bereiken. De woonkamer was tevens slaapkamer en bureau. De gang was 90 centimeter breed en enkel van de straat te bereiken. Deze deed tevens dienst als arrestantenlokaal. De zolder was zonder enige afscheiding voor het totale brigadepersoneel. Daar woonden en leefden twee marechaussees. Andere ruimten waren er niet. Op 31 december 1881 moest ik met vrouw en kind van 10 maanden bij mistig en vriezend weer Philippine verlaten. Door de burgemeester werd als bewijs van laatste vriendschapsbetoon, zijn paard en rijtuig aangeboden, waarmee wij naar Bouchoute (België) vertrokken. Van daar maakten wij de reis per spoor over Assende, Sas van Gent tot Neuzen. Bij aankomst te Neuzen was de mist zo dicht dat de kapitein

Station van Bouchaute, in 1882
overstapplaats voor Pieter-Jan op
weg naar Ossendrecht.

Bouchaute of Boekhaute in
België ligging ten opzichte
van Philippine

Vlag en stads-
wapen van
Ossendrecht

geen tijd bepalen kon wanneer de Stoomboot naar Vlissingen zou vertrekken. Na lang en vervelend wachten werd het eindelijk een weinig lichter en vertrokken wij naar Vlissingen, alwaar we zonder oponthoud veilig aankwamen. Spoedig daarna konden wij per spoor naar Woensdrecht vertrekken. Bij het station te Woensdrecht stond een vooraf besteld rijtuig gereed om ons met onze meubels en overige spullen naar Ossendrecht te brengen. Bij aankomst te Ossendrecht bleek tot onze teleurstelling dat de kazerne nog niet geheel was afgewerkt, zodat we onze intrek in een herberg moesten zoeken. Ik was de eerste brigadecommandant die te Ossendrecht in functie trad. Toen het besluit van de overheid tot vestiging van een marechausseebrigade te Ossendrecht bekend werd, waren velen van de mindere werkmansstand daar niet mee ingenomen. Op die 31e december werd ik al terstond geconfronteerd met de noodzakelijkheid om als politie op te gaan treden. Het was oudejaarsavond en die avond werd te Ossendrecht druk gevierd met herbergbezoek door polderwerkers en andere arbeiders. De eigenaardige gewoonte bestond daar dat in alle herbergen aan de vaste bezoekers gratis drank werd verstrekt. Ik achtte mij dan ook verplicht om direct met de twee reeds geplaatste marechaussees te gaan surveilleren. Ik kreeg die avond en minder prettige indruk. In het dorp bevonden zich 500 voor mij onbekende drinkebroers en polderwerkers, de een al meer aangeschoten dan de ander. Voor mijn komst had het verhaal de ronde gedaan dat ik onder Hulst een man had doodgeschoten. Dat verhaal moest ik die avond meerdere malen horen, in de geest van: "Is hem dat nu die al één dood geschoten heit?" en door anderen: "Dar he je hem dieje al een mens heit doodgeschoten".

Er werd dan dreigend gekeken en de sfeer was dan ook alles behalve prettig. Om 11.00 uur 's avonds werden de herbergen gesloten dat met behulp van de oude versleten veldwachter tamelijk ordelijk verliep. De Nieuwjaarsdag was het niet zo druk omdat er toen geen gratis drank werd verstrekt, maar het sluiten der herbergen ging minder gemakkelijk

omdat er toen van de herbergiers geen medewerking werd ondervonden, zoals dat de vorige avond wel gebeurde".

Een mishandeld kind

"Na slechts enkele dagen te Ossendrecht zijnde, begaf ik mij op een zondagavond in een café, alwaar ik ongemerkt een gesprek afluisterde over een mishandeling van een vierjarig kind door de moeder. De volgende dag begaf ik mij naar de zusterschool waar ik dacht dat kind aan te treffen, maar moeder-overste vertelde dat dit meisje enige dagen niet op school was geweest. Dat schoolverzuim werd geweten aan de telkens ondergane mishandeling door de moeder. Uit mijn onderzoek bleek dat dit kind eens door de moeder aan beide benen was vastgepakt en dat zij haar zo door een bos had gesleept, waardoor het kind met haar hoofd tegen de net boven de grond afgezaagde boomstukken werd geslingerd, waardoor het uit de ogen en neus was gaan bloeden. Gedurende dat slepen werd ook slagen met een stuk hout toegebracht. Menigmaal had dit kind uit vrees voor mishandeling, onder een bakoven doorgebracht. Het was een onechtelijk kind, maar bij haar huwelijk door de man wettig erkend, niettegenstaande was het kind te veel in dat gezin. Eens had de burgemeester in het bijzijn van de Brigadecommandant Bergen en Zoom die moeder ernstig over haar gedrag onderhouden. Naar aanleiding van het door mij opgemaakte proces-verbaal werd zij door de rechtbank te Breda veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf. Teneinde die straf te ontgaan vertrok dat gezin met medeneming van dat kind naar Antwerpen. Ik lichtte de Commissaris van politie aldaar in over de gedragingen van die moeder, hetgeen een gunstig gevolg had. Het kind kreeg toen een behandeling zoals alle andere kinderen. Het groeide naar wens op en leerde goed op school. Dit was aan het kind te zien toen ik haar later te Ossendrecht ontmoette".

Klacht door een gewezen burgemeester.

"Na afloop van een inspectie door de kapitein districtscommandant kwam een zekere Montré, gewezen Burgemeester van Zandvliet zich beklagen wegens vernielingen in zijn bossen onder Ossendrecht. Hij meende mij blijkbaar daarmee een berisping te horen toedienen door de kapitein, dat hem een teleurstelling in plaats van een genoegdoening was geworden. Ik zei de kapitein dat Montré mij herhaaldelijk had beloofd met Nieuwjaar een cadeau te geven, waarop ik hem telkens had gezegd zulks niet aan te nemen, daar ik voldoende tractement van de Staat genoot. Dat ik niet alleen voor zijn waardeloze bossen naar Ossendrecht was gekomen".

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse, Bewerkt door wmr1 b.d. H.A. Basten, archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstropers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

Contactdag voor KMar-veteranen en oud KMar personeel

'Koninklijke Marechaussee: al 200 jaar als het erop aankomt'. Dit motto zal veteranen en oud KMar personeel van het Wapen aanspreken. Eén van de jubileumactiviteiten dit jaar is de speciale contactdag Koninklijke Marechaussee (CD KMar) die in opdracht van Commandant Koninklijke Marechaussee (CKMar) wordt georganiseerd. De CD KMar vindt plaats op vrijdag 3 oktober 2014 op de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn. De dag bestaat uit twee delen: in de ochtend staat het programma in het teken van de vertrouwde Veteranendag KMar met kranslegging en nasimaaltijd en vanaf 14.00 uur op dezelfde locatie de reünie voor alle oudmedewerkers van de KMar.

KMar-veteranen

De ochtend valt samen met al weer de 15e Veteranendag KMar. De postactieve veteranen ontvangen de aanmeldstrook op de adresdrager van het veteranenblad Checkpoint dat eind juli verschijnt. De veteranen in actieve dienst kunnen het aanmeldingsformulier opvragen op het e-mailadres veteranendag.kmar@mindef.nl. Het daarna toegestuurde programma dient als toegangsbewijs voor de kazerne met op het square de grote samenkomsttent. Het programma ziet er als volgt uit: 09.30-10.45 uur ontvangst, 10.45 uur opening, 11.15 uur herdenkingsplechtigheid voor gevallen en overleden veteranen bij het monument voor de hoofdingang, 12.30-13.30 uur nasimaaltijd. Vegetarisch of zoutarm? Dit graag bij binnenkomst bij de ontvangstbalie aangeven. Tussentijds krijgen de veteranen ruimschoots de mogelijkheid om de veteranenbanden aan te halen en te verstevigen. Er is weer veel te beleven en te zien, dit alles gegoten in het feestelijk jasje van het jubileum.

Oud-KMar personeel

Om 14.00 uur vangt de reünie aan voor allen die ooit bij de KMar hebben gewerkt als militair - dus ook de dienstplichtigen en het beroepspersoneel dat een bepaalde tijd heeft gediend - of als burger. Het aantal belangstellenden is gelimiteerd, dus hier is van kracht: wie het eerst komt het eerst maalt. Belangstellenden kunnen het aanmeldingsformulier digitaal opvragen op e-mailadres contactdag.kmar@mindef.nl. Na aanmelding ontvangen deelnemers het programma digitaal om toegang tot de kazerne te verkrijgen. Let wel: het programma is genummerd en gekoppeld aan de NAW-gegevens van de deelnemer. Einde van de reünie is om 17.30 uur gepland.

Parkeren

De bezoekers van het ochtendprogramma kunnen parkeren nabij de hoofdingang van de kazerne. De middagreünisten dienen gebruik te maken van de parkeermogelijkheid van de Apenheul tegenover de Burgemeester Roosmale Nepveulaan 29 te Apeldoorn. Gedurende de gehele dag worden pendelbussen ingezet naar en van de kazerne van deze parkeer-

Contactdag KMar krijgt een waar en groots reüniekarakter

Burgemeester van Apeldoorn (l) en KMar-ambassadeur der Veteranen defileren bij de krans

foto's: Ron Burgerink

Kranslegging door oorlogs- en vredesmissieveteraan KMar

Gezellig onderonsje met de oud-dominee (l) bij de Veteranendag KMar 2013

plaats. De organisatie zet eveneens bussen in van en naar het NS-station, ook voor de veteranen. Bij de ontvangstbalie ontvangen alle deelnemers - ochtend en middagprogramma - drie consumptiebonnen per individu. Aan het eind ontvangt een ieder een herinneringspresentje aan 200 jaar KMar op vertoon van 'tegoedbon' die deelnemers eveneens ontvangen bij de ontvangstbalie. Militairen en burgers in werkelijke dienst van de KMar ontvangen hetzelfde presentje enkele weken later op de Wapendag. Het wordt vast weer een schitterende dag.

Unieke locatie SMC-contactmiddag 'Badhoevedorp'

Dankzij de welwillendheid van districtscommandant KMar Schiphol, brigade-generaal Harry van den Brink, werd SMC in de gelegenheid gesteld haar jaarlijkse contactmiddag 'Amsterdam-Badhoevedorp' op 14 mei 2014 te houden op een wel zeer unieke locatie, namelijk de Koningin Máxima Kazerne (KMK).

Bijna zeventig begunstigers hadden zich aangemeld en werden welkom geheten op deze dag door de voorzitter van de Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC), Roel Gras. Na enige inleidende woorden werd een moment stilte gehouden voor een vijftal vrienden die ons in de afgelopen periode zijn overleden, te weten de heren Bart Broodbakker (14-10-2013), Jan Oosterom (2-12-2013), Jan Wezelman (11-3-2014), Jan van der Werff (22-3-2014) en Ben Dunsbergen (20-4-2014).

De oudste deelnemer vandaag, Jan Wakker (1918), werd in het zonnetje gezet met een prachtige bos bloemen. Namens de districtscommandant van Schiphol waren de kapiteins Rob Uijtenbroek en Kees Ploeg aanwezig, beiden van de Support Eenheid van het district. Roel Gras verzocht hen de dank, voor het beschikbaar stellen van deze bijzondere locatie in Badhoevedorp voor de SMC-bijeenkomst, over te brengen aan de districtscommandant.

De SMC-contactmiddag, in vroegere jaren bekend als contactmiddag 'Amsterdam' werd in de zestiger jaren van de vorige eeuw, wellicht zelfs eerder, opgezet als informele contactdag voor personeel in het toenmalig district Amsterdam en gehouden op locatie 'Robert Koch' onder regie van SMC-coryfee Arie van Veen. Sinds de oprichting van SMC in 1977 is meer structuur in de bijeenkomsten gebracht. Na de sluiting van de Amsterdamse locatie 'Robert Koch' in 2007 werd deze bijeenkomst onder de naam 'Amsterdam/Badhoevedorp' voortgezet in de KMar-locatie te Badhoevedorp. Na het in gebruik nemen van de nieuwe Koningin Máxima Kazerne in november 2013, is de oude KMar-locatie in Badhoevedorp ontruimd.

Niet slechts was SMC deze dag in de gelegenheid haar bijeenkomst op de 'KMK' te houden, maar de aanwezigen werden bovendien ook verrast met een duidelijke uitleg over de bouw en inrichting van de kazerne door kapitein Ron Uijtenbroek. (zie hieronder)

Koningin Máxima heeft op 26 november 2013 de naar haar vernoemde kazerne van de Koninklijke Marechaussee in Badhoevedorp geopend. Met een druk op de knop onthulde ze buiten een kleurrijk kunstwerk.

Het pand, met een oppervlakte van 40.000m², huisvest naast kantoren, vergaderruimtes en een bedrijfsrestaurant ook een school voor interne opleidingen, 340 slaapvertrekken, schietbanen, vergaderruimtes en sport- en trainingsfaciliteiten. Daarnaast bevinden zich de meldkamer van de Marechaussee Schiphol en het cameratoezicht in de Konin-

gin Máximakazerne. Hiermee zijn bijna alle diensten vanaf elf locaties onder een dak gebracht. Alleen de grensbewaking en vreemdelingenzaken bevinden zich nog op de luchthaven.

De kazerne biedt ruimte aan achttienhonderd medewerkers van de verschillende brigades van Koninklijke Marechaussee, die verantwoordelijk zijn voor de veiligheid van de luchthaven.

Het gebouw had er eigenlijk in 2004 al moeten staan, maar mede door de hoge staalprijsen liep de bouw vertraging op. De kazerne, een ontwerp van de Israëlische architect Zvi Hecker, heeft 140 miljoen euro gekost. Het pand bestaat uit veel beton voor een 'robuuste, stoere uitstraling'. Vanuit de lucht geven gebroken glasdeeltjes op het dak een bijzondere schittering bij zonlicht.

De deelnemers konden vervolgens deelnemen aan een excursie door het complex. Zo werd het personeelshotel bezocht. Een moderne locatie met 340 fraaie eenpersoons kamers. Er werd een bezoek gebracht aan de entree, kantoorruimten, vergaderruimtes, sportruimtes en aan de arrestantencellen. Zelfs kon een blik worden geworpen in de fraaie werkkamer van de districtscommandant.

Wederom was het op 14 mei een mooie dag, met een uitstekend reüniegevoel, waarop veel werd bijgepraat. En ja, sommigen hadden voor deze gelegenheid ook weer hun zwart-wit foto's uit vervlogen tijden meegenomen om met vrienden te delen.

RVMC heeft bij diverse gelegenheden benadrukt dat deze contactmiddag niet slechts uitsluitend voor 'oud-Amsterdammers' bestemd is. Net als bij alle overige SMC-contactmiddagen zijn alle begunstigers van harte welkom. Het bleek dat hieraan gevolg was gegeven en zo konden vandaag ook oud-collega's van buiten het voormalig district Amsterdam welkom worden geheten.

De dag werd besloten met een voortreffelijke, door Paresto bereide, rijstmaaltijd.

RVMC is verheugd te kunnen mededelen dat voor de volgende bijeenkomst 'Amsterdam-Badhoevedorp' ook gebruik gemaakt mag worden van de Koningin Máxima Kazerne. Op de SMC-website is een foto-impressie van deze dag te zien.

Duke helpt oud-collega

Op 12 januari maakte SMC, in een nieuwsbrief, melding van een informatiedag van KNGF Geleidehonden over 'buddyhonden'. Dit bericht zette SMC-begunstiger adjudant b.d. KMar Bert van Hedel aan tot een reactie. In het kort kwam het er op neer dat hij sinds medio 2013, niet via het KNGF, maar via Hulphond Nederland, een buddyhond ter beschikking heeft en verzocht ons om daar eens aandacht aan te besteden. Bert schreef: 'Sinds mijn hond ben ik weer buiten, na vier jaar binnen te hebben gezeten'. De SMC-redactie belooft hem eens te bezoeken. In mei was het zo ver, onderstaand zijn bijzondere verhaal.

Bert van Hedel

Adjudant van Hedel (Eindhoven 1954) kwam in zijn jeugd, rond 1970 in Arnhem terecht. Hier ontving hij de oproep/aankondiging van zijn dienstplicht. Dit was voor hem aanleiding om te besluiten beroepsmilitair te worden. Sollicitaties bij de Cavalerie, Infanterie en Marine hadden geen succes. In Arnhem reed hij vaak langs de Marechaussee aan de Thomas à Kempislaan en besloot daar eens binnen te gaan. Een opperwachtmeester leidde hem rond en vertelde over de KMar. De sfeer op de brigade sprak Bert erg aan en zoals hij het later zei: 'Het maakte Blauw Bloed in me wakker'. Contact met het Bureau Werving volgde en er kwam een opper bij hem thuis voor antecedentenonderzoek. Met als resultaat dat hij zich in 1973 op de Willem III mocht melden. 'Ik was bij een elitekorps terecht gekomen' aldus Bert. Zijn opleiding volgde.

De Koninklijke Marechaussee

Bert ging eerst naar de paleiswacht op Soestdijk. Een periode waaraan hij als echte Oranjegezinde bewonderaar van ons Koningshuis met plezier aan terugdenkt. Hierna ging hij als motorrijder naar Den Haag en Amsterdam. Zoals zo veel van zijn 'generatie marechaussees' maakte hij een roerige tijd door. Rellen, gijzelingen, krakers en assistentie van de Gemeentepolitie waren tot 1980 indrukwekkende ervaringen voor de jonge marechaussee der eerste klasse. Hij wilde graag wachtmeester worden, maar er waren in die tijd (te)veel aanmeldingen voor de cursus, maar (te) weinig plaatsen. Het gevolg was in ieder geval dat Bert besloot zijn heil elders te zoeken.

De Koninklijke Luchtmacht

Het werd de Luchtmacht. Hij zou daar 26 jaar blijven werken. Na zijn opleiding in Nijmegen werd Bert instructeur op de KMA. Hij bracht officieren van de vliegopleiding militaire vaardigheden bij. 'Ik maakte er ook soldaten van!'

Na de KMA werkte hij onder andere op Gilze Rijen, Veghel en Woensdrecht. Ook hier was hij instructeur, zijn taak: het bijbrengen en bijhouden van militaire vaardigheden van het luchtmachtpersoneel.

Mede vanwege zijn achtergrond werd hij door de Luchtmacht drie keer uitgezonden op een missie, één maal naar Joegoslavië en twee maal naar Bosnië.

In 2006 ontmoette hij, tijdens de begrafenisplechtigheid van een in Afghanistan omgekomen, Luchtmachtvlieger die hij ooit zelf opgeleid had, de - ook ooit door hem opgeleide - Brigadecommandant 'Scheldestromen' Majoor KMar Danielle Krijgsman.

En weer de Koninklijke Marechaussee

Inmiddels woonde Bert in Zeeland, eerst in Rilland en nu in Kruiningen, vanwege zijn functie toentertijd op de vliegbasis Woensdrecht. Danielle vroeg hem om terug te komen naar de Marechaussee en te solliciteren naar de functie van Brigade Staf-adjudant. Dit sprak hem wel aan en onder het motto 'niet geschoten is niet raak' solliciteerde hij en werd aangenomen. Het werken als staf-adjudant beviel hem, vooral vanwege de open relatie met de collega's. Bert: 'Ik hield me specifiek bezig met de menselijke kant van het brigadepersoneel'.

Afghanistan en daarna

In 2009 ging Bert voor de vierde keer op missie, nu voor de KMar, naar Afghanistan dit keer. Hij zou daar vijf maanden blijven. Als Contingents-adjudant, boven de operationele sterkte, vervulde hij belangrijke staftaken, vaak in samenwerking met collega's van andere nationaliteiten. Het leven op en buiten de compound was zwaar. Zo zwaar dat hij, twee maanden voor zijn FLO (Functioneel leeftijd Ontslag) weer terug in Nederland, merkte dat er iets in hem geknakt was. Na zijn FLO werden de symptomen heftiger, hij zocht hulp, vond die helaas niet binnen de KMar en meldde zich in het Militair Hospitaal. Hier werd hij ter observatie opgenomen en had zelf het gevoel dat er aan aanstellerij werd gedacht. Bert van Hedel vroeg een second opinion aan bij de Reinier van Arkelgroep in Den Bosch. Hier werden zijn angstaanvallen, nachtmerries, herbelevingen en hyperventilatieaanvallen als Chronische PTSS (Post Traumatische Stress Stoornis) gediagnosticeerd. Bert kwam in de crisisopvang terecht en werd uiteindelijk voor één jaar opgenomen in een psychiatrische inrichting te Oegstgeest.

Weer thuis bezoekt hij elke drie weken een psycholoog in het Militair Hospitaal die zelf in Afghanistan was geweest en met wie het klikt. Ondanks deze begeleiding durfde Bert zijn huis niet uit, hij sloot zich af van de buitenwereld. Tot hij in 2013 via 'Oegstgeest' een buddyhond kreeg toegewezen. Duke, een getrainde buddy, veranderde zijn leven.

Bert: 'Ik kreeg mijn vrijheid terug' 'Omdat ik Duke moet uitlaten kom ik dagelijks buiten, ontmoet daar andere hondenliefhebbers' en: 'Met hond praat je met iedereen'. 'Ik ben veel rustiger geworden, de hond spiegelt mij, houdt me in de gaten en wat het belangrijkste is, hij voelt aan hoe ik in mijn vel steek'. Met het zinnetje: 'Mooi, dat dit kan' vat hij alles samen. Het gaat nu dus veel beter met hem, hij heeft weer regelmatig contact met oud-collega's, leest met plezier de SMC-publicaties en 'Eens blauw, altijd blauw'.

Het was een bijzondere ontmoeting daar in het verre Kruiningen, vooral vanwege die lieve hond die tussen Bert en deze SMC-redacteur ging liggen, beide goed in het oog houdend, alert reagerend op bewegingen van zijn baas. Inderdaad Bert, mooi dat dit kan. In het nagesprek vertelde Bert dat hij blij was zijn verhaal te kunnen vertellen, een uitzending kan gevolgen hebben en van te voren weet je niet wat je te wachten staat. Dat een uitzending zulke gevolgen kon hebben, was vooraf niet bij hem opgekomen!

Buddyhonden worden speciaal getraind voor (oud-)geüniformeerden met een publieke taak die een posttraumatische stressstoornis hebben. Een buddyhond draagt bij aan het gevoel van veiligheid, vergroot de bewegingsvrijheid en biedt troost en rust. De hond leert ook praktische vaardigheden. Hij maakt zijn baas bijvoorbeeld wakker bij nachtmerries.

Meer over het fenomeen buddyhond is te vinden op de websites van het KNGF en Hulphond Nederland.

Deelnemers reünie overhandigen 'BREN-mobiel' aan museum

Ooit moesten KMar-cursisten tijdens infanterie-oefeningen om beurten, als onderdeel van de wachtmeesterkursus, het groepswapen, een Bren ook wel Brengun genoemd, meedragen. Dit overkwam de deelnemers aan de 29e wachtmeesterkursus ook. De Bren was een vervelend wapen om te dragen, of zoals de, toen aanstaande, wachtmeesters het noemden 'te sjouwen'. Dit, in combinatie met het feit dat marechaussees in hun ogen geen infanteristen zijn en ze tijdens hun dagelijks werk geen Bren nodig hadden, bracht hen op het idee om een 'handig apparaatje' te maken waarmee het gesjouw verleden tijd zou zijn. Collega Gerard Kers bedacht en fabriceerde een soort onderstel met stofzuigerwielen waar de Bren zo op geplaatst werd dat het, met de loop als trekstang, een verrijdbaar wapen werd. De Brenmobiel was geboren. De cursisten slaagden er in het voertuigje, onopgemerkt door het kader (!), te gebruiken. Tijdens een wachtmeesterkursus werd het militaire gedeelte altijd afgesloten met een gevechtscursus bij het Korps Commando Troepen, zo ook door de 29e cursusgroep. De instructeurs van de Commando's werden eveneens kundig om de tuin geleid en zij bewonderden zelfs aanvankelijk het geïmproviseerde uitrustingsstuk van de marechaussees. Toen zij er achter kwamen dat de Brenmobiel niet voorkwam in de militaire voorschriften was het gedaan met de pret. 42 jaar later dook de Brenmobiel weer op tijdens de 2013-reünie van de 29e wachtmeesterkursus. Gerard Kers, de uitvinder toverde tot verassing van allen 'zijn' Brenmobiel uit een grijze vuilniszak, zeer tot hilariteit van de reünisten.

Al snel werd besloten het apparaat ter beschikking te stellen

van het Marechausseemuseum. Directeur Jack Vlaming nam het op 25 februari 2014 maar al te graag in ontvangst, waarmee het museum voor het eerst een geïmproviseerd, niet in de voorschriften voorkomend, voertuigje aan de collectie kon toevoegen. Hij bedankte de reüniecommissie van de 29e wachtmeesterkursus, Cees van Ingen, Dick Tegel, Chris Plandsoen en Jan van Gaasbeek en complimenteerde de, ook aanwezige, bedenker Gerard Kers met zijn creativiteit.

De naam BREN is een samenstelling van de BR van de Tsjechische stad Brno (waar het wapen oorspronkelijk is ontworpen in de Zbrojovka Brno Fabriek) en de EN van Enfield, een Britse wapenfabriek.

Herdenking bij Marechausseemonument in Apeldoorn

Op het voterrein van de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn vond bij het Marechausseemonument op 16 mei de jaarlijkse herdenking plaats door de Sint Victorschool uit Apeldoorn.

Twee 'groepen 8' van die school waren met een aantal leerkrachten naar de kazerne gekomen om de omgekomen collega's van de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie te herdenken. De kinderen werden in het KEK- gebouw welkom geheten door majoor Patrick Taribuka die de bedoeling uitlegde van zowel de herdenking als de betekenis van het monument. Daarna begaven leerlingen, leerkrachten en genodigden zich naar het monument waar een erewacht van KMar-studenten stond aangetreden. Leerkracht Linda Kuis opende de ceremonie, waarna een aantal kinderen zelfgemaakte gedichten voordroeg. Iedereen was blij verrast dat de gedichten van een zeer hoog niveau waren, hetgeen bewees dat de kinderen zich goed in het onderwerp hadden verdiept. Daarna blies opperwachtmeester Paul van der Schoot -trompetter van het Trompetterkorps-, de Taptoe en na een minuut stilte klonk het Wilhelmus dat door veel kinderen werd meegezongen. Aan de voet van het monument werden een krans en bloemen gelegd. Ter afsluiting van de plechtigheid werd het herdenkingsboek door de leerlingen van 'groep 8' officieel overgedragen aan 'groep 7' die volgend jaar als 'groep 8' de herdenking zal overnemen. Libanon-SMC-veteraan Cees van Ingen was aanwezig om de Nederlandse driekleur te hijsen en secretaris Pier Scholte gaf namens het bestuur van SMC acte de présence.

Met dank aan Fred Klijndijk van Marechausseenostalgie.nl, de website voor oud-dienstplichtige marechaussees voor zijn verslag

Reünie van de Contactgroep 'Dienstplichtigen 1954-3' in Renswoude

Al weer voor de zeventiende keer organiseerde bovengenoemde contactgroep een reünie. Op verzoek van de redactie stuurde Nico Spin onderstaand verslag.

Woensdagmiddag 23 April 2014 was het weer de dag waarop we als lichting 1954-3, al weer voor de 17e keer, bij elkaar kwamen en als vanouds was het ook nu weer een heerlijke zonnige dag. Zoals telkens was het spannend of iedereen er bij zou zijn. Na het uitreiken van de badges werden de reünisten ontvangen met een heerlijke kop koffie en kon het begroeten van elkaar beginnen. Tijdens de lunch werden allen door de organisator welkom geheten en bedankt hij hen voor de moeite die ze hebben genomen om, op onze leeftijd nog, van heinde en ver naar Renswoude te komen, één echtpaar was zelfs vanuit Zuid Frankrijk aangereisd. Maar zo als ieder jaar hebben we ook nu weer afscheid moeten nemen van dienstmakers, dit keer van twee te weten Henk Wentink en Willem de Ridder waarvoor stilte in acht werd genomen. Na de lunch werden we met een, door de deelnemers gesponsorde, bus naar Bennekom gereden voor een bezoek aan het Kijk-en Luistermuseum aldaar. In het museum genoot men van een demonstratie van oude klokken, speeldozen en oud-Veluwse klederdracht. Na terugkomst in Renswoude was er nog genoeg tijd om buiten van het weer en de drankjes te genieten. Op de vraag van de organisator tijdens het heerlijke diner of het niet eens tijd werd om met de reünie te stoppen, werd negatief gereageerd, dus volgend jaar hopen we elkaar weer te zien. Rond 19.00 uur nam iedereen afscheid van elkaar en keerden allemaal weer voldaan huiswaarts.

De redactie bedankt Nico Spin voor zijn verslag.

Stiltemoment Jeroen Severs

Ruim vijftig familieleden en andere genodigden waren op 6 juni aanwezig op het Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum KMar in Apeldoorn voor het bijwonen van een stiltemoment ter nagedachtenis aan de in 2004 in Irak gesneuvelde wachtmeester¹ Jeroen Severs.

Ceremoniemeester kapitein Michiel Tattersall verwelkomde de aanwezigen in het KEK-gebouw, waarna opperwachtmeester Jan Vermeer, collega van Jeroen, een indrukwekkend verslag deed van de omstandigheden waaronder de collega's de gebeurtenissen in Irak destijds hebben ervaren en waarbij Jeroen om het leven kwam. Ook aalmoezenier Tim van Kesteren hield een toespraak.

Naast de familieleden en collega's waren ook vijftien studenten van ROC Landstede - met interesse voor een opleiding bij de KMar - aanwezig, om ook op deze wijze kennis te maken met de Marechaussee.

Buiten, bij het Jeroen Severs Gebouw (gebouw 23) memoreerde Commandant OTCKMar, kolonel Egon Hoppe, de taken van de KMar zoals onder andere het bewaken van de vrede en veiligheid en verlenen van humanitaire hulp, waar dan ook op de wereld. Verder zei Hoppe dat Jeroen symbool is geworden voor opoffering, moed, betrokkenheid en wat het in essentie betekent om marechaussee te zijn.

Na een toespraak van de moeder van Jeroen Severs en gebed door de aalmoezenier werd, na het spelen van 'Signaal Tap-toe Infanterie' door Ruud van den Bogaert van het Trompetterkorps, een moment stilte gehouden. Hierna werd het Wilhelmus gespeeld. De aanwezigen konden vervolgens defileren langs het Jeroen Severs monument in het gebouw.

De plechtigheid werd besloten met een gezamenlijke lunch.

Terugblik SMC - Reünie Caribisch gebied in Marechausseemuseum

Ruim twintig personen kwamen op 10 april bijeen in de dependance van het museum voor een jaarlijkse reünie. Betrokkenen werden verwelkomd door Roel Gras, voorzitter van de SMC reüniecommissie alsmede door onze directeur. De groep heeft genoten van de doorlopende diashow, het bezoek aan de depots van het museum, de voortreffelijke lunch en het bezoek aan het museum zelf. Een geslaagde en heel gezellige bijeenkomst, ondanks het geringe aantal aanmeldingen.

Nieuwe begunstigers

E.G. van den Handel
Dpl 66-4

T.M.R. van der Heijden
Ber 88-2
UNTAG; PCOD

J.M. Huurman
Gastlid

**Mevr. M.J. Lammers-van
Vuuren**
KVV 90-5

P.J. Nienhuis
Ber 75-3
UNIPTF

C.J.T.F. Sanders
Ber 70-5

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2985 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur SMC

Overleden

N. de Bruin
Geboren 8 september 1943
Overleden 4 mei 2014
Ber 62-3

B. van Heusden
Geboren 3 juni 1916
Overleden 18 april 2014
Ber '46-'73

Mevr. E.L.A.M. de Kerf
Datum overlijden niet bekend
Weduwe van J. Veneman
Dpl 42 DMC; Ned. Indië; 1
MPV

J.A. Naberhuis
Geboren 29 april 1924
Overleden 26 maart 2014
Dpl Ned. Indië; 43 ZMC;
1MPI; 2MPI

W.C.J. de Ridder
Geboren 14 mei 1935
Overleden 26 maart 2014
Dpl 54-3

J.G. Veldhuis
Geboren 05 juli 1935
Overleden 21 maart 2014
Dpl 55-3

L. Visch
Geboren 7 december 1919
Overleden 31 maart 2014
Eng; Ber Korea

W.J. Vlaming-van Hunen
Echtgenote SMC-voorzitter
Geb. 12 september 1948
Overl. 31 mei 2014

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

SMC-administrateur verhuisd

De administrateur begunstigerbijdragen Piet van Sprang is in april 2014 verhuisd naar het adres: Dotterbloemstraat 41 – 2153 ES Nieuw Vennep.

Gelieve daar rekening mee te houden indien u post naar hem zendt. Het gaat met name om het toezenden van machtigingen voor het betalen van de begunstigerbijdragen waarbij op de oudere formulieren nog zijn oude adres nog staat vermeld. De post aan Piet van Sprang ook graag voldoende frankeren.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
Tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
algemene bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A
Bankrekening SMC-artikelen
IBAN: NL34 INGB 0000 9164 46
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisplein 23
8071 LX Nunspeet
Tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82INGB0003912106
BIC: INGBNL2A

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Indiërubriek

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

www.marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winst-oogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland).

SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van de Stichting Marechaussee Contact, een reünievereniging opgericht. Post-actieve marechaussees en KMar-veteranen kunnen lid van deze vereniging zijn. Achtergrond van deze oprichting is dat dit de enige manier is om aanspraak te kunnen maken op formele faciliteiten ten behoeve van het organiseren van een reünie. Voor het overige conformeert RVMC zich volledig aan de doelen die SMC nastreeft. SMC-begunstigers die post-actief dan wel veteraan van het Wapen zijn, worden verzocht zich aan te melden als lid van de vereniging RVMC, hieraan zijn geen kosten verbonden.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

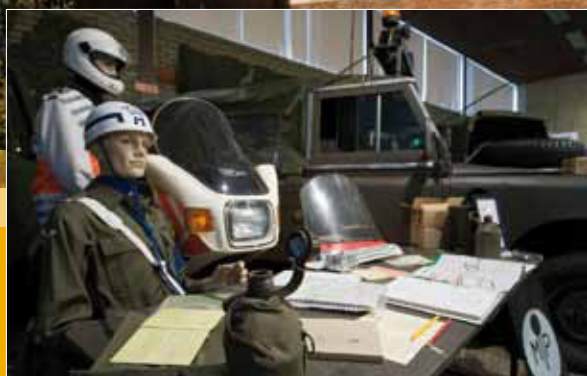
Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Museum der Koninklijke Marechaussee

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel: 0344-571256
W: www.marechausseemuseum.nl
E: postbus@marechausseemuseum.nl

Elke dag open van 12.30 -16.30 uur, voor feestdagen: zie website